

22 Μαΐου, 1992

[ΠΙΚΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στές]

ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΣΠΥΡΟΥ ΜΗΛΙΔΩΝΗ,

Εφεσείουσα-Αιτήτρια,

v.

ΑΡΧΗΣ ΑΝΑΔΑΣΜΟΥ,

Εφεσιβλήτων-Καθ' ων η αίτηση.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 7665).

Ακίνητη ιδιοκτησία — Αναδασμός — Η εφεσείουσα ήταν ιδιοκτήτρια ενός τεμαχίου που βρισκόταν μέσα στην περιοχή αναδασμού, εξ αδιαιρέτου ιδιοκτήτρια μεριδίου άλλου τέτοιου τεμαχίου, και εξ αδιαιρέτου ιδιοκτήτρια μεριδίου σε τεμάχιο που συνόρευε μεν με το τελευταίο τεμάχιο αλλά βρισκόταν έξω από την περιοχή αναδασμού — Η Αρχή Αναδασμού κατήγγησε την ιδιοκτησία της στα δύο τεμάχια που βρίσκονταν μέσα στην περιοχή αναδασμού και της παραχώρησε άλλο τεμάχιο του οποίου η αξία εκτιμήθηκε μεγαλύτερη από εκείνη της προηγούμενης ιδιοκτησίας της — Κατά πόσο η Αρχή Αναδασμού είχε ασκήσει σωστά τις εξουσίες της δυνάμει του νόμου. 5 10

Ακίνητη ιδιοκτησία — Αναδασμός — Καθορισμός περιοχής αναδασμού — Κατά πόσο μπορεί να περιλάβει μέρος μόνο υφισταμένου τεμαχίου — Κατά πόσο, σε τέτοια περίπτωση, είναι επιτρεπτό το μέρος αυτό να διαχωρισθεί από το υπόλοιπο. 15

Ακίνητη ιδιοκτησία — Αναδασμός — Εξουσίες της Αρχής Αναδασμού — Κατά πόσο η Αρχή έχει εξουσία να αποφασίζει για τα περιουσιακά δικαιώματα των ιδιοκτητών πέραν από αυτά που αναφέρονται στα Κτηματολογικά Μητρώα.

Δικονομία — Αίτηση — Έφεση στο Επαρχιακό Δικαστήριο εναντίον απόφασης της Αρχής Αναδασμού — Απόσυρσή της — Αίτηση επαναφοράς της, βασισμένη στις Δ. 15, 33, 48 και 64 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας και τις συμφυείς εξουσίες του Δικαστηρίου έγινε δεκτή εκ συμφώνου — Αν και δεν αποφάσισε το θέμα το Εφετείο εξέφρασε σοβαρές αμφιβολίες κατά πόσο το Επαρχιακό Δικαστήριο είχε δικαιοδοσία να διατάξει την επαναφορά. 20 25

Η εφεσείουσα ήταν ιδιοκτήτρια του όλου μεριδίου ενός τεμαχίου γης που βρισκόταν μέσα στην περιοχή αναδασμού του χωριού Αγία Μαρίνα Ξυλιάτου, και επίσης ήταν εξ αδιαιρέτου συνιδιοκτήτρια κατά 1/5 μερίδιο σε άλλο κτήμα που επίσης βρισκόταν 30

5 μέσα στην περιοχή αναδασμού. Το δεύτερο αυτό τεμάχιο ήταν προηγουμένως τμήμα ενός μεγαλύτερου τεμαχίου, στο οποίο η εφeseίλουσα ήταν συνιδιοκτήτρια, και είχε διαχωρισθεί λόγω του ότι η καθορισθείσα περιοχή αναδασμού κάλυπτε μόνο το μέρος
10 εκείνο του μεγαλύτερου τεμαχίου. Έτσι, η εφeseίλουσα βρέθηκε να είναι συνιδιοκτήτρια δύο γειτονικών τεμαχίων, από τα οποία το ένα ήταν μέσα στην περιοχή αναδασμού και το άλλο έξω από αυτή. Κατά την διαδικασία της ετομασίας και εφαρμογής του σχεδίου αναδασμού η Αρχή Αναδασμού κατάργησε την ιδιοκτησία της εφeseίλουσας στα δύο τεμάχια που βρίσκονταν μέσα στην περιοχή αναδασμού και της παραχώρησε ένα ενιαίο τεμάχιο εξ' ολοκλήρου στην ιδιοκτησία της. Η εκτιμημένη αξία του νέου τεμαχίου ήταν μεγαλύτερη από την εκτιμηθείσα αξία της προηγούμενης ιδιοκτησίας της.

15 Η εφeseίλουσα υπέβαλε αίτηση-έφεση στο Επαρχιακό Δικαστήριο εναντίον της απόφασης της Αρχής Αναδασμού ισχυριζόμενη (i) ότι ο καθορισμός της περιοχής αναδασμού κατά τρόπο ώστε να μην ακολουθούνται τα υφιστάμενα σύνορα μεταξύ των διαφόρων
20 τεμαχίων αλλά να περιλαμβάνεται μέρος μόνο υφιστάμενου τεμαχίου, και εν συνεχεία ο διαχωρισμός του μέρους αυτού από το υπόλοιπο τεμάχιο, λόγω ακριβώς της περιλήψης του στην περιοχή αναδασμού, ήταν λανθασμένος, και ερχόταν σε αντίθεση με τον ορισμό του όρου "κτήμα" στο άρθρο 2 του περί Ενοποιήσεως και Αναδιανομής Αγροτικών Κτημάτων Νόμου, 1969 (Ν24/69), (ii) ότι η εφeseίλουσα, δυνάμει συμφωνίας με τους συνιδιοκτήτες της, εδικαιούτο να εγγραφεί ως ιδιοκτήτρια ολόκληρου του δεύτερου πιο
25 πάνω τεμαχίου και ότι κακώς το γεγονός αυτό παραγνωρίστηκε από την Αρχή Αναδασμού, και (iii) ότι έπρεπε να της είχε παραχωρηθεί μερίδιο στο γειτονικό τεμάχιο με το δεύτερο πιο πάνω τεμάχιο που συνόρευε με το δικό της, έστω και αν εκείνο βρισκόταν έξω από την περιοχή αναδασμού.

Αποφασίσθηκε ότι:

35 (α) Εφόσον με βάση τον νόμο η εξουσία της προσωρινής επιτροπής να καθορίζει την περιοχή αναδασμού ήταν απεριόριστη, ήταν δυνατό να καθορισθεί η περιοχή αναδασμού με τρόπο ώστε να καλύπτει μέρος μόνο ενός υφιστάμενου τεμαχίου γης και δεν ήταν ανάγκη η περιοχή να ακολουθεί τα σύνορα των υφισταμένων
40 τεμαχίων γης. Κατά συνέπεια η Αρχή Αναδασμού είχε δικαίωμα να διαχωρίσει το μέρος του τεμαχίου που είχε περιληφθεί στην περιοχή αναδασμού από το υπόλοιπο και να το θεωρήσει σαν ξεχωριστό τεμάχιο.

45 (β) Η Αρχή Αναδασμού δεν έχει δικαίωμα να αποφασίσει πάνω στα περιουσιακά δικαιώματα των ιδιοκτητών αλλά οφείλει να τα δεχθεί όπως αυτά είναι καταχωρημένα στα Κτηματολογικά Μητρώα.

(γ) Ενόψει του ότι το νέο τεμάχιο που παραχωρήθηκε στην

εφεσείουσα ήταν μεγαλύτερης αξίας από την καταργηθείσα ιδιοκτησία της, και υπό το φως όλων των περιστάσεων, η απόφαση της Αρχής Αναδασμού ήταν εύλογα επιτρεπτή και δεν χωρούσε επέμβαση του Δικαστηρίου.

Η έφεση απορρίφθηκε με έξοδα. 5

per curiam:

Παρόλο που δεν θα αποφασίσουμε το θέμα της εγκυρότητας της ενώπιόν μας διαδικασίας, γιατί τούτο δεν αποτελεί λόγο αντέφσης, εντούτοις κρίνουμε σκόπιμο να αναφέρουμε πως οι περί Πολιτικής Δικονομίας Θεσμοί δεν φαίνεται να παρέχουν στο πρωτόδικο Δικαστήριο την ευχέρεια να διατάξει την επαναφορά της υπόθεσης και διατηρούμε σοβαρές αμφιβολίες ως προς το κατά πόσο το Δικαστήριο είχε ένα τέτοιο δικαίωμα που να απορρέει από τις συμφυείς του εξουσίες. 10

Έφεση.

15

Έφεση από αιτήτρια - εφεσείουσα κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (Κορφιώτης, Ε.Δ.) που δόθηκε στις 28.5.1988 (Αρ. Γεν. Αιτήσεως 27/82) με την οποία η έφεσή της εναντίον της απόφασης της Αρχής Αναδασμού απορρίφθηκε. 20

Κ. Χ" Ιωάννου, για την εφεσείουσα.

Σ. Μάτσας, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους εφεσίβλητους.

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Γ. Χρυσοστομής. 25

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Η εφεσείουσα ήταν ιδιοκτήτρια δύο κτημάτων στην Αγία Μαρίνα Ξυλιάτου. Το ένα κτήμα αρ. εγγραφής 6658, τεμ. 382/1, εκτάσεως 57 στρ., 3 προστ. και 2,000 τ.π., βρίσκεται στην τοποθεσία "Βατούδια" και ήταν ιδιοκτησία της κατά 1/5 μερίδιο εξ αδιανεμήτου, το δε άλλο αρ. εγγραφής 5874, τεμ. 749, στην τοποθεσία "Βούιτες", εκτάσεως 1 στρ. και 2 προστ., ήταν ιδιοκτησία της εξ ολοκλήρου. Μέρος του τεμαχίου 382/1 στα "Βατού- 30

δια" και συγκεκριμένα τεμάχιο εκτάσεως 5 στρ., διαχωρίστηκε από το τεμάχιο 382/1 και του δόθηκε ο αρ. 382/1/2. Αυτό το τεμάχιο και ολόκληρο το τεμάχιο 749 στις "Βούπες", περιλήφθηκαν στην περιοχή ενοποίησης και αναδιανομής των κτημάτων στην Αγία Μαρίνα Ξυλιάτου, που αποφασίστηκε να γίνει από την πλειοψηφία των ιδιοκτητών των επηρεαζομένων κτημάτων, δυνάμει του άρθρου 9(β) του Περί Ενοποίησης και Αναδιανομής Αγροτικών Κτημάτων Νόμου του 1969 (Ν. 24/69), όπως τροποποιήθηκε.

Η εφεσείουσα δεν επέδειξε κανένα ενδιαφέρο στα αρχικά στάδια του αναδασμού. Δεν έκαμε ένσταση σχετικά με τις εκτιμήσεις των κτημάτων της και δεν υπόβαλε οποιαδήποτε πρότιμηση.

Όταν συμπληρώθηκε το σχέδιο αναδιανομής, η εφεσείουσα θεωρήθηκε συνιδιοκτήτρια κατά 1/5 μερίδιο εξ αδιανεμήτου του νέου τεμαχίου 283/1/2, εκτάσεως 5 σκαλών και της στερήθηκε η συνιδιοκτησία αυτή. Επειδή δε δια μέσου του άλλου τεμαχίου της αρ. 749 στις "Βούπες" ανοίχθηκε δρόμος, της αφαιρέθηκε και αυτό το κτήμα. Σε αντάλλαγμα της δόθηκε άλλο τεμάχιο γης, που προήλθε από το σχέδιο αναδιανομής, το υπ' αρ. 11 τεμάχιο (βλ. τεκμήριο 2), εκτάσεως 2 στρ. και 350 τ.π., πλησίον του τεμαχίου 749, στην ίδια περιοχή. Με το σχέδιο αναδιανομής το τεμάχιο 382/1/2 επηρεάστηκε ελαφρώς από τη δημιουργία δρόμου και ενοποιήθηκε με συνορεύον κτήμα τεμάχιο 3 (βλ. τεκμήριο 2) και δόθηκε σε άλλο πρόσωπο. Το υπόλοιπο τεμάχιο 382/1 παρέμεινε εκτός του σχεδίου ενοποίησης και διαχωρισμού. Το μερίδιο της εφεσείουσας στο τεμάχιο 382/1/2 εκτιμήθηκε για το ποσό των £122,50σ., το δε τεμάχιο 749 για το ποσό των £203. Το τεμάχιο 11, που της δόθηκε σε αντικατάσταση, εκτιμήθηκε για το ποσό των £370,93σ.

Η εφεσείουσα με έφεση της στην Αρχή Αναδασμού, πρόσβαλε το σχέδιο αναδιανομής και η αξίωση της ήταν να κρατήσει τα δυο της κτήματα όπως ήταν πριν από τον αναδασμό. Η έφεση της απορρίφθηκε και το περιεχόμενο

της απαντητικής επιστολής του Προέδρου της Αρχής Αναδασμού, ημερ. 22.5.82, έχει ως ακολούθως:

"Αναφερόμαστε στην έφεσή σας με ημ. 6/2/82 για το σχέδιο αναδιανομής Αγ. Μαρίνας (Ξ) και σας πληροφορούμε πως η Αρχή εξέτασε το παράπονό σας.

5

Η Αρχή έλαβε υπόψη όσα αναφέρθηκαν ενώπιόν της, όσα αναφέρονται στην έφεσή σας, την απόφαση της Επιτροπής Αναδασμού Αγ. Μαρίνας (Ξ), την τοποθεσία, έκταση και αξία της ιδιοκτησίας σας πριν και μετά την αναδιανομή και κατάληξε στο συμπέρασμα πως η αναδιανομή που έγινε στην ιδιοκτησία σας είναι δίκαιη και μάλιστα το νέο τεμάχιο που σας παραχωρήθηκε είναι ψηλότερης αξίας από αυτό που είχατε προηγουμένως. Όσον αφορά το δρόμο που επηρέασε το παλιό σας τεμάχιο, σας πληροφορούμε πως εγκρίθηκε και κατασκευάστηκε σύμφωνα με τις σχετικές πρόνοιες του Νόμου.

10

15

Γι' αυτό η έφεση απορρίπτεται."

Εναντίον της απόφασης αυτής η εφεσείουσα καταχώρησε την αίτηση-έφεση αρ. 27/82 στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας, με την οποία ζητούσε την ακύρωση της απόφασης της Αρχής Αναδασμού και την ακύρωση ή τροποποίηση του σχεδίου αναδιανομής σε όση έκταση το σχέδιο τούτο επηρέαζε τα κτήματά της.

20

Το πρωτόδικο Δικαστήριο που εκδίκασε την αίτηση, αποφάσισε ότι η προσβληθείσα απόφαση ήταν ορθή, λαμβάνοντας υπόψη την έκταση και αξία του κτήματος που πήρε η εφεσείουσα, σε σύγκριση με την έκταση και αξία των κτημάτων που απώλεσε. Παράλληλα, έλαβε υπόψη πως η εφεσείουσα αποκόμισε και άλλα ωφέλη, όπως την εξυπηρέτηση του κτήματός της από δρόμο και τη μείωση των τεμαχίων της σε ένα, το οποίο και αρδεύεται. Επίσης, το Δικαστήριο έλαβε υπόψη του πως η εφεσείουσα δεν έκφρασε προτίμηση και δεν υπόβαλε ένσταση ως προς την εκτίμηση που έγινε.

25

30

35

Με την παρούσα έφεση επιδιώκεται η ανατροπή της απόφασης του πρωτόδικου Δικαστηρίου και της Αρχής Αναδασμού.

5 Ο πρώτος λόγος της έφεσης, όπως αναπτύχθηκε ενώ-
 10 πιο μας, προσβάλλει την ορθότητα του διαχωρισμού. Πιο
 συγκεκριμένα, ο δικηγόρος της εφεσείουσας εισηγήθηκε
 πως δεν ήταν επιτρεπτό να συμπεριληφθεί στο σχέδιο
 αναδιανομής μέρος μόνο του τεμαχίου 382/1, δηλαδή τα
 15 στρέμματα που τους δόθηκε ο αρ. 382/1/2 και παραπο-
 20 νέθηκε πως το πρωτόδικο Δικαστήριο παρέλειψε να ασχο-
 ληθεί με το θέμα αυτό. Προς υποστήριξη της εισήγησής
 του, ο δικηγόρος της εφεσείουσας αναφέρθηκε στο άρθρο
 2 του Ν. 24/69, όπου δίδεται η ακόλουθη ερμηνεία της
 λέξης "κτήμα", την οποία παραθέτουμε:

15 "κτήμα" σημαίνει ακίνητον ιδιοκτησίαν ήτις χρησι-
 μοποιείται εν όλω ή εν μέρει δια γεωργικούς σκοπούς
 και ανήκει εις ιδιοκτήτην εντός περιοχής ενοποιήσεως
 και αναδιανομής και δύναται να αποτελέται εξ ενός ή
 πλειόνων τεμαχίων γης ή άλλης ιδιοκτησίας."

20 Με βάση τον ορισμό αυτό, εισηγήθηκε πως ένα κτήμα
 εντός της περιοχής αναδασμού πρέπει να αποτελείται από
 ένα ή περισσότερα τεμάχια γης και όχι από μέρος τεμα-
 χίου γης, όπως συνέβη στην προκειμένη περίπτωση και
 25 αμφισβήτησε την εξουσία της Επιτροπής Αναδασμού να
 πράξει τούτο.

Η εισήγηση του δικηγόρου της εφεσείουσας δεν μας
 βρίσκει σύμφωνους. Η περιοχή ενοποιήσεως και αναδια-
 νομής, σύμφωνα με το άρθρο 7 του Νόμου, όπως αναριθ-
 μήθηκε, καθορίζεται, χωρίς κανένα περιορισμό, από την
 30 Προσωρινή Επιτροπή και ο ορισμός της λέξης "κτήμα"
 στο άρθρο 2 του Νόμου, αφορά κτήματα που εμπήτουν
 εντός της περιοχής ενοποιήσεως και αναδιανομής, όπως
 αυτή καθορίστηκε από την Προσωρινή Επιτροπή. Κατά
 συνέπεια, αφού η Προσωρινή Επιτροπή έχει δικαίωμα να
 35 καθορίσει την υπό ενοποίηση και αναδιανομή περιοχή,
 είναι δυνατό και επιτρεπτό, μέρος μόνο ενός τεμαχίου

γης να περιληφθεί στην περιοχή αναδασμού και η Επιτροπή δεν υποχρεούται να συμπεριλάβει ολόκληρο το τεμάχιο στην περιοχή αυτή. Το τεμάχιο που αποσπάται αποτελεί τεμάχιο γης, όπως ορίζεται από το Νόμο, εντός της περιοχής αναδασμού, όπως συνέβη στην προκειμένη περίπτωση. 5

Ο δεύτερος λόγος της έφεσης αφορά την εισήγηση πως η εφεσείουσα έπρεπε να θεωρηθεί από την Αρχή Αναδασμού ότι edικαιούτο να εγγραφεί ως ιδιοκτήτρια του όλου τεμαχίου 382/1/2 και όχι μόνο του 1/5 μεριδίου, ενόψει ισχυριζόμενης υπό αυτής συμφωνίας διανομής, που έγινε από προγενέστερους συνιδιοκτήτες. 10

Η θέση αυτή δεν δύναται να ευσταθήσει. Εκτός του ότι η εφεσείουσα δεν έκαμε ένσταση όσον αφορά τον κατάλογο ιδιοκτητών γης στην περιοχή αναδασμού, η Αρχή Αναδασμού δεν είχε κανένα δικαίωμα από το νόμο να αποφασίσει ή να αναθεωρήσει τα δεδομένα κτητικά δικαιώματα των εγγεγραμμένων ιδιοκτητών της οποιασδήποτε ακίνητης περιουσίας εντός της περιοχής αναδασμού, συμπεριλαμβανομένης και αυτής της εφεσείουσας, όπως παρουσιαζόταν στα κτηματολογικά μητρώα. Επομένως, ορθά βασίστηκε στον τίτλο ιδιοκτησίας της εφεσείουσας, από τον οποίο προκύπτει ότι η εφεσείουσα είναι συνιδιοκτήτρια κατά το 1/5 μερίδιο του τεμαχίου 382/1/2. Η εφεσείουσα είχε το βάρος της απόδειξης των ισχυρισμών της και απέτυχε να το πράξει. 15
20
25

Η τρίτη εισήγηση αφορά τη θέση πως η Επιτροπή έπρεπε να δώσει στην εφεσείουσα το κτήμα 382/1/2, γιατί συνόρενε με το υπόλοιπο του κτήματος 382/1, που είναι συνιδιοκτησία της, έστω και αν το κτήμα αυτό είναι έξω από το σχέδιο αναδιανομής. 30

Κατά τη γνώμη μας, η απόφαση της Επιτροπής ήταν εύλογα επιτρεπτή και δίκαιη, γιατί ενέργησε με βάση τα κριτήρια που αναφέρονται στο Δεύτερο Πίνακα του Νόμου και χορήγησε στην εφεσείουσα το κτήμα αρ. 11, αντί να της αποδόσει συνιδιόκτητο κτήμα όπως ήταν το 382/1/2. 35

5 Συμφωνούμε με το πρωτόδικο Δικαστήριο πως η εφεσείλουσα, εκτός από την ενοποίηση των κτημάτων της σε ένα τεμάχιο εξ ολοκλήρου δικό της, αποκόμισε και τα ωφέλη που διατυπώνει η Αρχή Αναδασμού και το πρωτόδικο Δικαστήριο στις αποφάσεις τους.

10 Όσον αφορά το θέμα της αποζημίωσης για τις φυτείες και τα δένδρα στο κτήμα της εφεσείλουσας στις "Βούπτες", η αίτηση-έφεση της στο πρωτόδικο Δικαστήριο δεν εγείρει τέτοιο λόγο και ούτε δόθηκε οποιαδήποτε μαρτυρία για το θέμα αυτό. Επομένως, ούτε και αυτός ο λόγος μπορεί να ευσταθήσει.

15 Τέλος, θα θέλαμε να παρατηρήσουμε πως η αίτηση-έφεση της εφεσείλουσας στο Επαρχιακό Δικαστήριο καταχωρήθηκε στις 21.6.82 και στις 23.5.83 αποσύρθηκε. Μετά από καθυστέρηση δυο χρόνων και πέντε μηνών και συγκεκριμένα στις 25.10.85, η εφεσείλουσα καταχώρησε αίτηση για επαναφορά της υπόθεσης. Η αίτηση της βασίστηκε στους περί Πολιτικής Δικονομίας Δικαστικούς Θεσμούς, Δ.15, 33, 48 και 64 και στις συμφυείς εξουσίες του Δικαστηρίου. Τα γεγονότα που υποστήριξαν την αίτηση αναφέρονται σε ένορκη δήλωση της εφεσείλουσας. Ο λόγος που ζητούσε την επαναφορά ήταν γιατί ο δικηγόρος της δεν είχε οδηγίες από αυτή να αποσύρει την αίτηση-έφεση και παρόλο που το γεγονός τούτο το πληροφορήθηκε τον Ιούνιο του 1983, δεν καταχώρησε νωρίτερα την αίτησή της για επαναφορά, γιατί πολλοί δικηγόροι, στους οποίους αποτάθηκε, δεν αναλάμβαναν την υπόθεσή της και γιατί, διαπραγματευόταν με την Αρχή Αναδασμού τη διευθέτηση της διαφοράς.

30 Το διάταγμα επαναφοράς της υπόθεσης εκδόθηκε εκ συμφώνου την 25.11.86. Παρόλο που δεν θα αποφασίσουμε το θέμα της εγκυρότητας της ενώπιόν μας διαδικασίας, γιατί τούτο δεν αποτελεί λόγο αντέφεσης, εντούτοις κρίνουμε σκόπιμο να αναφέρουμε πως οι περί Πολιτικής Δικονομίας Θεσμοί δεν φαίνεται να παρέχουν στο πρωτόδικο Δικαστήριο την ευχέρεια να διατάξει την επαναφορά της υπόθεσης και διατηρούμε σοβαρές αμφιβολίες ως

προς το κατά πόσο το Δικαστήριο είχε ένα τέτοιο δικαίωμα που να απορρέει από τις συμφωνίες του εξουσίες.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η έφεση απορρίπτεται με έξοδα σε βάρος της επεσειούσας.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.